

Ad D. Emanuelem
de Lyra.
24 Apr. 1679.

Asinus ad Liram.

182
/524/

Si vales, bene est
Si solvis, melius,
Si non cessas valere
et solvere
Optimè
S.

N. Heinsio.

Nicolao. Heinsio
Viro Amplissimo Doctissimoque
C. Hugenius.
S.

(525).
Non propeavi Vir amicissimo hoc te Poematio, jam excuso
denuò obtundero, ut cujus te satias proidem capisse debet.
Ecce exemplarculum tamen, quale cum paucis amicorum hinc
inde communicavi, et faveat, penit. Musa longe præter
expectationem meam. Alteram ^{chartulam} si digneris Illustrissimo
Principi Præsulique ^{nostro} mittere, cum scribendi occasio erit,
feceris mihi quidem nem non ingratum, sed quam ipse
aggredi non ausim. Penne Munusculum est moleæ stilo,
At quid ille harum amoenitatum eruditissimus cultor,
quæ est mirabili humanitate, cursim inspicere non volet
aspernari, tuâ certe manû oblatum, an et calculo com-
mendatum. Vale, et quid rerum agas in illo tam tranquillo
secessu, fac, ubi otium erit, subinde sciamus. Haga Com-
11X. Anni MDCLXXII. quem tibi a capite ad pedes precipi
sanum et jucundum opto.

N. Heinsio.

Summo Viro.
N. HEINSIO. D. F.
C. Hugenius v. Z.
S.

(526).
Meâ tibi manu triplices ago gratias, Heinsi amicissimes
Patris, inquam et filiorum Quamvis pro insigni ac litera-
tissimo munusculo singulari. Tanto illis gratiarum unicuique
nostarum obvenierunt, quod diu volentudine tuâ, ad hæc tanta
sufficientes, melius sentiendi causam dederint, quam qui
facile sperasset, sequimur enim te absentes, quocumque
migras, ac talens te hodie cogitantes, qualis a nobis decedebas.
vix

vix te parem iudicamus operi, quod vix peragere
statueras. loquor de recensenda et in ordinem redigenda
nasta et ingenti Bibliotheca, quem laborem expertis non
et quam Latum hominem exigit, animi corporisque
viribus valentem. quam adrem saepe miratus sum, cur
mentem tibi non venerit alienam operam adscire, quae
tibi confectam paucis daret, solo te in tu omnia dispersa
Thuanii Poematium typis Elzevirii excusum, miror
ab ipso non accepisse, qui te non ignoraverit magis
opisculo addidisse. Habes hic de meis exemplaribus
plures, si tanti sunt, habiturus. De meo Epithalamio
nihil rescripserit Princeps doctissimus tanta eruditione
et iudicii Lector, rem dignam fecit, ut quem EUSTO
TOIOLA, non arguam sit sed dimittere. Tu quidem bene
fractus opusculum illud excipere dignatus es, ut mea
et quodam modo mirari tam extensi spiritus carmine
(opus erat duarum potagricarum noctium) a me prop
esse, quem vix brevicularum Epigrammatum spat
egressum vidisses. quare nunc, quid dicturus sis, si p
diem Poema Latinae tuae limae subjectum eo, cuius
in mille et quingentis versibus nondum inven
Argumentum est vita omnis mea, Parentes, Natus
Educatio, Disciplina, Itinera, functiones publicae et p
tae, Nuptiae, Liberi, prosperae et aduersae. Historica
istae, dices, et prosa aptiora. fateor. at neque diffi
animi non nihil additum fuisse ex quo Epithalamio
de quo dicebamus, longe quam sperare ausus eram
ampliare plausu exceptum vidi, apud Gallos erudit
proecipue a ~~Rege Gallico Paeseo hodie corrigphaco~~
tam prolixo illud Regi ipsi commendare dignatus
ut in suam sermonem verti Ipse mandauerit Bo
Gallica Paeseo hodie corrigphaco. Eius opera hic exem
addo. Tu vide, an et quousque vir ille Latinitatis gra
assequi potuerit, quantum alter alteri cedamus. Postea
versiculos gratum erit si ad me remitti cures. gra
si valetudinem, ut supra monui. Vale vir ex
et quid rerum agas fac subinde ne nesciamus. A
ca Junii MDCC LXXIX.

N. Heinsio.

Constantinus Hugenius

Viro summo

NICOLAO HEINSIO. D. Fil.

Non est hoc par pari referre Vir Amice, quod me q
Carminum tuorum censorem aduocas, qui istam a te
106